

Myndighederne en Forpligtelse til at minde alle de 40-aarige, hvem Optagelse var nægtet ved de 2 tidligere Begæringer, om, at de kun kunde opnaa Adgang til Aldersrente, dersom de nu indgav en fornyet Begæring og eventuelt sikrede sig Bevis fra det sociale Udvalg for, at de ikke i de sidste 3 Aar før det fyldte 40de Aar havde opfyldt Helbredsbetingelserne for Optagelse. Det er imidlertid efter Ministeriets Formening ikke ønskeligt at betræde nogen af disse Veje, dels fordi 40-Aars Grænsen nu er af mindre Betydning, efter at Aldersgrænsen for Optagelse i Sygekasse er fastsat til 60 Aar, dels fordi begge disse Ordninger vil medføre et meget stort administrativt Apparat. Da det derhos, efter hvad Direktoratet for Sygekassevæsenet har oplyst, efter lægelige Erfaringer almindeligvis maa anses for lidet sandsynligt, at Personer, der hverken ved deres 21de eller 30te Aar har opfyldt Helbredsbetingelserne for Optagelse, senere skulde blive arbejdsføre, saaledes at de vilde opfylde disse Helbredsbetingelser mellem det 37de og det 40de Aar, maa man anse det for forsvarligt, at Adgangen til Aldersrente for Personer, der ikke er indtraadt i Folkeforsikringen, alene betinges af, at paagældende fuldt ud har opfyldt den ham i Henhold til Folkeforsikringslovens § 11 paa hvilende Forpligtelse til at søge Optagelse i Sygekasse. Man foreslaar herefter § 78 ændret saaledes, at et af Sygekassen i Henhold til § 11, Stk. 6, udfærdiget Bevis, meddelt paa Grundlag af en efter det fyldte 27de Aar foretagen Helbredsundersøgelse, træder i Stedet for Bevisførelsen efter den nu gældende § 78, hvilket tillige vil betyde en væsentlig administrativ Lettelse saavel for Befolkningen som for Sygekasserne og Kommunerne.

Medens det saaledes vel maa være en Betingelse for de paagældende Personers Adgang til at opnaa Aldersrente, at de fuldt ud har opfyldt deres Forpligtelse til at søge Optagelse i Forsikringen, har man dog ikke ment her at burde lægge afgørende Vægt paa, om Pligten til at søge Optagelse er opfyldt indenfor de i § 11, Stk. 3—5, fastsatte Tidsfrister, og man har derfor foreslaaet, at der gives de paagældende en vis yderligere Frist, indenfor hvilken Optagelse kan søges. Denne Frist har man ment passende at kunne fastsætte til 3 Aar, og det foreslaas derfor, at det er en Betingelse for de i Bestemmelsen omhandlede Personers Adgang til Aldersrente, at de ikke har overskredet de i § 11, Stk. 3—5, fastsatte Tidsfrister for at søge Optagelse i Sygekasse med mere end 3 Aar.

Til Stk. 2. Ved det under § 2 stillede Ændringsforslag til Folkeforsikringslovens § 11, Stk. 6, er det foreslaaet, at Genparter af de af Sygekasserne udstedte Beviser for, at Personer, der ved en efter det fyldte 27de Aar stedfunden Helbredsundersøgelse ikke har kunnet optages i Sygekasse, indsendes til Direktøren for Sygekassevæsenet ledsaget af de til Grundlag for Bevisets Udstedelse foreliggende Bevisligheder. For at sikre, at ogsaa de Beviser, der siden Folkeforsikringslovens Ikrafttræden maatte være udstedt om et saadant Forhold, bliver samlet paa eet Sted, har man foreslaaet, at Direktøren for Sygekassevæsenet skal skaffe sig Underretning om, for hvilke Personer saadanne Beviser er udstedt.

Det er derhos Ministeriets Agt til sin Tid at anmode de sociale Udvalg om til Direktoratet for Sygekassevæsenet at indsende indkomne Begæringer om Attest efter Folkeforsikringslovens § 78 med det dertil hørende Materiale, for at Direktøren kan paase, at de paagældende optages i det i § 11, Stk. 6, nævnte Kartotek.

Til § 17.

I Folkeforsikringslovens § 85 (jfr. Lov om offentlig Forsorg af 20. Maj 1933 § 333) er det bestemt, at hver Gang de af Det statistiske Departement for Januar og Juli Maaned offentliggjorte Pristal stiger eller falder 3 pCt. i Forhold til det for Oktober 1929 offentliggjorte Pristal, vil de i § 19, Stk. 1, Nr. 4 (Barselhjælp), § 39, Stk. 1 (Alders- og Invalidereentens Grundbeløb), § 40, Stk. 1, 2 og 4 (Invalidetillæg, Hjelpe-løshedstillæg og Børnetillæg), § 62, Stk. 1 (Blindetillæg) samt § 73, Stk. 1, 3. Pkt. (Grundbeløb for tidligere Aldersrentenydere paa 66 Aar og derover), omhandlede Beløb være at forhøje eller nedsætte med 3 pCt.

Da det for Oktober 1929 offentliggjorte Pristal (opgjort paa Grundlag af de af Det statistiske Departement beregnede Udgifter i et Husholdningsbudget med en samlet aarlig Udgift paa gennemsnitlig 2 000 Kr. efter de i Juli 1914 gældende Priser) androg 172, faar man herefter følgende Skala for Forbindelse mellem Prisniveau og Prisreguleringer:

Pristal 157—161 ...	6 pCt.s Reduktion.
— 162—166 ...	3 pCt.s Reduktion.
— 167—172 ...	ingen Forandring.
— 173—177 ...	ingen Forandring.
— 178—182 ...	3 pCt.s Stigning.
— 183—187 ...	6 pCt.s Stigning.

Som det vil ses af denne Skala, vil den Regulering af Lovens Takster, der normalt